

ANATOMÍA HUMANA

SOBRE LES VACUNES OBLIGATÒRIES

Jorge Bello

Volien matricular el bebè a l'escoleta, però el van rebutjar en veure que no estava vacunat. Van portar el cas als tribunals, i la decisió judicial ha estat exemplar.

La vacunació infantil no és obligatòria a Espanya però, tot i això, el 97 per cent dels menors d'un any estan vacunats. No és per tant una qüestió de vacunes obligatòries o no, sinó de responsabilitat dels pares, i de confiança en un sistema sanitari que, encara que imperfecte, és prou bo i eficaç.

Els pares volien matricular el bebè a l'escoleta municipal de la petita localitat de Sant Pol de Mar, a prop de Barcelona. Presentar una constància de vacunes hi és un requisit per a la matriculació, però no més ho és per tenir-ne informació sanitària. Els pares van presentar una constància de vacunes on no hi havia cap vacuna.

L'Ajuntament va dir-los que no acceptava el bebè a escoleta perquè no estava vacunat. Els pares van portar el cas als tribunals. I ara la justícia va donar-li la raó a l'escoleta, és a dir, a l'Ajuntament. Si no hi ha vacunes, no hi ha escoleta municipal.

L'argument judicial diu que «*olvidando los derechos de los demás, la familia entiende que su derecho a asistir a la guardería es superior al derecho a la salud del resto de los niños*». S'equivoca per tant la família, perquè tindrà tot el dret a la llibertat ideològica de vacunar o no vacunar el fill, però no té en absolut el dret a posar en risc la salut de la resta de bebès de l'escoleta.

Durant el primer semestre de 2018, a Europa va haver-hi més de 40.000 casos de xarampió, i en van morir 37

L'autoritat judicial no obliga la família a vacunar el fíet, amb la qual cosa es respecta la voluntat de no vacunar-lo, però no l'admet a classe perquè entén que un fíet sense vacunes pot comprometre la salut de la resta de bebès. I el dret de la comunitat preval sobre el dret individual.

«*Para nosotros no era una cuestión de libertad ideológica, sino un debate entre el derecho a la educación y el derecho a la salud*», afirma l'advocat de l'Ajuntament.

A Extremadura, per exemple, la condició de vacunat amb totes les vacunes del calendari que pertoquin segons l'edat, és un requisit obligat per a matricular-se a l'escola pública. A Catalunya és un requisit només informatiu. Em pregunto com és a Menorca.

Trobo que un bebè sense vacunes no

pot ser-hi, a l'escoleta. Un altre debat igual d'urticant és si ha d'estar vacunat el personal que fa feines amb bebès, contra la grip i la tos ferina, per exemple. Prou se sap que un adult pot transmetre la tos ferina sense adonar-se'n, i que la grip pot fer-se ben perillosa en un bebè.

Un cas exemplar és Argentina. En aquest país, la vacunació infantil és obligatòria, excepte que hi hagi contraindicació mèdica. La llei que marca l'obligació de vacunar els fíets és de 1983, però ara van legislar per anar encara més enllà.

En Argentina, cap fíet pot començar escola o escoleta si no està prou vacunat, i la família no rebrà cap subsidi per fill si el fill no està vacunat (i escolaritzat). Ara van estendre l'obligació de vacunar a certs col·lectius d'adults, com ara el personal que fa feines amb menors d'un any. Són totes vacunes gratuïtes.

En Espanya, les diferències entre Comunitats quant a exigir les vacunes per començar escola, i el fet que encara hi hagi vacunes per a tothom i vacunes per a qui pot pagar-ne més, són fets que apunten a demostrar que aquest és un país que encara té molt per millorar, tot i que les taxes de vacunació infantil són altes.

Ara, però, si la taxa de vacunació a l'any d'edat és del 97 per cent, la dels dos anys baixa al 95. És a dir: hi ha un 2 per cent de fíets els pares dels quals deixen de vacunar-los en arribar a l'any d'edat. Això sí que és motiu de preocupació, de debat i d'exigència.

Segons la Reial Societat de Salut Pública britànica, l'abandonament de la vacunació per part dels pares es deu, sobretot, a la informació distorsionada i sense fonament que circula amb impunitat per les xarxes socials.

www.bello.cat / jordibell@gmail.com

ALTAVOZ

EL CÓDIGO ÉTICO DEL PSOE

Juan Mestre García

El código ético del PSOE es un texto interpretable cuyo cumplimiento no es necesario. Así se desprende de la postura que ha adoptado la dirección insular de Eivissa, e imagino que también la balear, ante el caso de Aída Alcaraz, concejal de Sant Antoni que será juzgada por acoso laboral. El juez ve indicios de delito y el fiscal solicita para ella un año de cárcel y una multa.

Sin embargo, la vida política de Aída Alcaraz sigue igual. Ni ha sido obligada a dimitir ni se la ha suspendido de militancia, tal y como prevé el código interno de los socialistas. No solo eso sino que al leer la postura de Patricia Abascal, secretaria de organización del PSOE *eivissenc*, llegamos a la conclusión de que la culpa es del PP por haber permitido mantenerse en el cargo al denunciante, que es ni más ni menos que el jefe de la Policía Local.

¿Ha dicho algo al respecto Francina Armengol, escandalizada por ca-

¿Se imaginan que hubiese dicho el partido de Armengol y Costa la pasada legislatura si alguien del PP hubiera seguido en el cargo a meses de sentarse en el banquillo?

sos de corrupción de sus rivales políticos? No hay constancia. ¿Y Pilar Costa, otrora azote de los cargos con problemas judiciales y portavoz del Govern, ha dicho algo? Por si acaso no la elegían para encabezar la lista autonómica por Eivissa por enésima vez su postura ante este asunto es desconocida. ¿Se imaginan que hubiesen dicho el partido de Armengol y Costa la pasada legislatura si alguien del PP hubiera seguido en el cargo a meses de sentarse en el banquillo? Todos nos lo imaginamos. Es lo que tiene actuar con dos varas de medir, la de los buenos (que son ellos) y la de los malos, que son todos aquellos que no sirven para sus intereses.

Por si este asunto no fuese suficiente, el PSOE de Sant Antoni ha aceptado mantener en el gobierno municipal a una tráfuga del PI que ha dejado el partido de Font pero que seguirá «porque se debe a los ciudadanos». Y luego se lamentan si pierden votos.

Per què he decidit presentar la meva candidatura a alcalde de Maó

■ Com tal vegada vostè ja deu sebre, he decidit presentar-me a encapçalar la candidatura del PSOE que assumirà el repte de guanyar les pròximes eleccions municipals. Els meus companys i companyes m'han donat la seva confiança perquè sigui jo qui els representi en nom de les idees de progrés i cohesió social que defensa el nostre partit.

Maó té un enorme potencial i compta amb el caràcter obert, tolerant i emprenedor de la seva gent. Té els millors serveis de l'Illa a favor de les persones. Açò és gràcies, sens dubte, a la feina de molts anys de governs socialistes. Maó necessita, avui, un nou impuls. Per açò crec que he de fer aquesta passa endavant.

Amb les ganes i energia de la meva joventut i amb l'experiència i coneixements que m'han brindat els darrers quatre anys, on he tingut l'honor de ser regidor de l'Ajuntament.

El govern actual ha fet una bona feina. Els i les regidores socialistes hi hem assumit responsabilitats molt importants. Però estic convençut que un alcalde socialista donaria una nova empena a la ciutat.

Tenc un compromís amb Maó, la meua ciutat. I des de sempre he maldat aportant tant com he pogut a les entitats i col·lectius on he participat. Sempre m'he implicat en pro-

jectes basats en una manera de ser i de viure que es fonamenten en la convivència, el respecte, la diversitat i la tolerància. El projecte que encapçal pretén sumar tota la gent que es sent identificada amb aquests valors.

Fa quatre anys vaig adoptar el compromís de formar part de la llista del PSOE a l'Ajuntament amb una idea clara. Volia aportar tant com pogués des de la política. Volia ser útil a la meua ciutat. En aquests quatre anys, els sis regidors socialistes hem fet una feina intensa dins un govern compartit on hem mostrat la nostra lleialtat i compromís responsable amb el municipi. Som conscient dels avenços i dels reptes que tenim davant. Conec els punts forts i els punts febles que tenim a Maó. He pres la decisió convençut que entre totes i tots podrem millorar el benestar de les maoneses i els maonesos, així com la gestió i el funciona-

ment de l'Ajuntament i de la ciutat per fer que aquest municipi recuperi plenament la seva empena.

He decidit emprendre un camí compromès i il·lusionant que no puc fer tot sol. M'hi acompanyarà un equip de maoneses i maonesos ben preparats, amb idees i moltes ganes de fer feina perquè el civisme i la tolerància estiguin a la base de la nostra convivència, ens facin sentir orgullosos de viure a Maó. I perquè el benestar arribi a totes les famílies, sense deixar ningú enrere en el camí de la prosperitat.

Per aconseguir-ho necessitarem les idees i del suport de totes les maoneses i maonesos progressistes que comparteixen els valors que el PSOE representa. El teu suport ho farà possible. Comptem amb tu.

HÉCTOR PONS RIUAVETS

Secretari general PSOE Maó i candidat a l'Alcaldia de Maó